

VLČÍ KRÁLOVNA

knihy třetí

sepsal Waughin Jarth

Z pera Montocaie, mudrce prvního století třetího věku:

98 3.v.:

Císař Pelagius Septim II. zemřel krátce před koncem roku, 15. dne měsíce Večerníku během slavností Modlitby k severnímu větru, což bylo všeobecně považováno za špatné znamení. Panoval po sedmáct obtížných let. Aby naplnil prázdnou pokladnici, rozpustil Pelagius radu starších a přinutil radní, aby si svá místa vykoupili zpět. Přišel tak o několik dobrých, ale chudých radních. Mnozí pak tvrdili, že některý z nich jej nechal otrávit.

Na císařův pohřeb a následnou korunovaci nového panovníka se dostavily všechny jeho děti. Nejmladší syn, devatenáctiletý princ Magnus, přijel z Almalexie, kde byl královským rádcem. O dva roky starší princ Ceforus přicestoval z Gilane se svou redgardskou nevěstou, královnou Bianki. Princ Antiochus, kterému teď bylo čtyřicet tři let a jako nejstarší potomek měl zdědit korunu, žil se svým otcem v Císařském Městě. Jako poslední přicestovala Pelagiova jediná dcera Potema, přezdívaná Vlčí královna se Samoty. Bylo jí třicet let, pyšnila se nebývalými krásnými rysy a přijela v doprovodu svého manžela, stárnoucího krále Mantiarca. V povijanu spokojeně pochrupeval jejich roční syn Uriel.

Všichni předpokládali, že trůn císařství převezme Antiochus. Nikdo však netušil, čeho všeho je Vlčí královna schopna.

99 3.v.:

Pán Vhokken přivedl minulý týden pozdě v noci do komnaty tvé sestry několik mužů, nadhodil vrchní špeh. "Snad kdybychom upozornili jejího manžela..."

Moje sestra je vyznavačkou dobytelských božstev Remana a Tala a bohyni lásky Dibellu nijak zvláště nemiluje. S těmi muži kuje pikle, nepořádá s nimi orgie. Vsadil bych se, že jsem spal s více muži než ona, zasmál se Antiochus, a potom zvažněl. "To kvůli ní rada stále váhá s mou korunovaci. Už to odkládají šest týdnů. Prý že potřebují doplnit záznamy a připravit obřad. Jsem císař! Korunujte mě, a s formalitami jděte do háje!"

Tvá sestra ti zajisté nakloněna není, Veličenstvo, ale ve hře jsou i další vlivy. Nezapomínej, jak se tvůj otec choval k radním. Jestliže je třeba nespouštět někoho ze zřetele a v případě potřeby jej účinně přesvědčit, jsou to právě oni, dodal mistr špeh a svá slova doprovodil přesvědčivým poklepáním na jílec dýky.

Tak to udělej, ale tu prokletou Vlčí královnou nespouštěj z očí. Víš, kde mě najdeš.

Ve kterém bordelu, Výsosti? zeptal se mistr špion.

Dnes máme pátek, budu u Kočky a goblina.

Špion se ten večer ve své zprávě zmínil o tom, že královna Potema neměla žádné hosty, neboť večeřela v Modrém paláci naproti císařské zahradě se svou matkou, císařovnou vdovou Quintillou. Na začátek zimy byla dost teplá noc a překvapivě jasno, ačkoli přes den byly bouřky. Nasycená země již nedokázala vsáknout více deště, a tak se cestičky v pečlivě rozvržené a udržované zahradě leskly hladkou vrstvou vody. Obě ženy si daly přinést víno na prostorný balkon s vyhlídkou do zeleně.

Myslím, že se snažíš zhatit korunovaci svého nevlastního bratra, řekla Quintilla, aniž se na dceru podívala. Potema si všimla, že ubíhající roky její matce nepřidaly příliš vrásek, spíš jako by jen vybledla, jako kámen vystavený příliš dlouho slunečnímu svitu.

To není pravda, řekla Potema. "Ale vadilo by ti moc, kdyby to pravda byla?"

Antiochus není můj syn. Bylo mu jedenáct let, když jsem se za tvého otce provdala, a nikdy jsme si nebyli blízcí. Myslím, že to, že je následníkem trůnu, zbrzdilo jeho dospívání. Je dost starý, aby měl rodinu a dospělé děti, a přesto tráví veškerý svůj čas prostopášnostmi a smilstvem. Moc dobrý císař z něj nebude, povzdechla si Quintilla a obrátila se k Potemě. "Není však dobré zasévat v rodině sémě sváru. Rozštěpit se na části je snadné, ale znovu se spojit je velmi obtížné. Obávám se o budoucnost říše."

To zní jako - nechystáš se náhodou umřít, matko?

Vyložila jsem si znamení, řekla Quintilla s mdlým, ironickým úsměvem. "Nezapomínej - byla jsem v Camlornu vyhlášenou čarodějkou. Zemřu za několik měsíců a poté, ani ne o rok později, zemře i tvůj manžel. Jen je mi líto, že neuvidím tvého syna Uriela převzít trůn Samoty."

Viděla jsi, zda... Potema se zarazila, nechtěla ze svých plánů vyradit příliš mnoho, dokonce ani umírající ženě.

Zda bude císařem? Inu, i na to znám odpověď, dceruško. Neboj se: budeš žít dost dlouho, abys viděla, jak to bude - ať tak či onak. Mám pro něj dárek, až dospěje, císařovna vdova si sundala z krku náhrdelník s jediným velkým žlutým drahokamem. "Je to kámen duše a je v něm polapena duše velkého vlkodlaka, kterého jsme s tvým otcem porazili v boji před třiceti šesti lety. Očarovala jsem jej kouzly školy iluzí, takže jeho nositel může okouzlit, koho si zamane. Pro krále je to důležitá schopnost."

A pro císaře, řekla Potema, když si náhrdelník vzala. "Děkuji ti, matko."

O hodinu později, když míjela temné větve ozdobně sestříhaných křovin, si Potema všimla temné postavy, která zmizela ve stínu pod okapem. Lidí, kteří ji sledovali, si všimla už dříve: to bylo jedno z rizik života u císařského dvora. Tento muž však byl příliš blízko k jejím komnatám. Zavěsila si náhrdelník na krk.

Polez ven, ať se na tebe podívám, přikázala.

Muž vystoupil ze stínu. Byl to malý tmavý chlapík středního věku, oděný v černě obarvené kozince. Jeho oči byly spoutány vlivem jejího kouzla.

Pro koho pracuješ?

Mým pánem je princ Antiochus, řekl hlasem jakoby bez života. "Jsem jeho špionem."

Zrodil se plán. "Je princ ve své pracovně?"

Ne, má paní.

A ty tam máš přístup?

Ano, má paní.

Potema se široce usmála. Měla ho. "Ved' mě."

Další den ráno přišla bouře znovu v celé své zuřivosti. Bušila do zdí i do stropu a trýznila Antiocha, který právě zjišťoval, že už nemá svou mladickou odolnost vůči noci prohýřené nad bezpočetnými korbely. Hrubě strčil do argoniánské holky, s níž sdílel lůžko.

Buď trochu užitečná a zavři okno, zasténal.

Než stačila zavřít okno na petlici, ozvalo se zaklepání na dveře. Byl to vrchní špeh. Usmál se na prince a podal mu list papíru.

Co to má být? řekl Antiochus a zamhouřil na list oči. "Určitě jsem ještě opilý. Vypadá to jako orčtina."

Myslím, že se ti to bude hodit, Výsosti. Přišla tě navštívit tvá sestra.

Antiochus se nejprve chtěl obléknout a poslat svou spolunocležnici pryč, pak si to ale rozmyslel. "Uved' ji dál. Jen ať se pohoršuje."

Pokud byla Potema pohoršena, nedala to najevo. Oděna do oranžového a stříbrného hedvábí vstoupila do místnosti s triumfálním úsměvem, následována lidskou horou, pánem Vhokkenem.

Drahý bratře, hovořila jsem minulé noci s matkou, a ta mi velmi moudře poradila. Říkala, že bych proti tobě pro dobro rodiny a říše neměla bojovat veřejně. Proto, vytáhla ze záhybů svého roucha list papíru, "ti dávám na vybranou."

Na vybranou? řekl Antiochus a úsměv jí oplatil. "To zní přátelsky."

Vzdej se svých práv na císařský trůn dobrovolně a já nebudu muset radě ukázat tohle, podala Potema svému bratrovi dopis. "Je to list s tvou pečeti, v němž se praví, že víš, že tvým otcem nebyl Pelagius Septim II., ale královský správce Fondoukth. A než popřeš, žes ten dopis napsal, uvědom si, že nemůžeš zabránit pomluvám. A že císařská rada ochotně uvěří, že tvůj otec, ten starý blázen, mohl být docela dobře paroháčem. Ať už je to pravda, nebo ne, a bez ohledu na to, zda ten dopis, je či není padělkem, by takový skandál zmařil tvé šance stát se císařem."

Antiochův obličej zbělel vzteky.

Neboj se, bratře, řekla Potema a vzala list z jeho třesoucích se rukou. "Dohlédnu na to, abys vedl velmi pohodlný život, a měl všechny holky, po nichž tvé srdce, nebo snad jiný orgán, zatouží."

Náhle se Antiochus rozesmál. Pohlédl na svého vrchního špiona a mrkl. "Pamatuji se, jak ses vloupala do mé skrýše khajiitské erotiky a vydíralas mě. Bylo to téměř před dvaceti lety. Teď už máme lepší zámky, jak sis jistě všimla. Musí pro tebe být strašné vědomí, že ti k tomu, abys získala, cos chtěla, nestačily tvé vlastní schopnosti."

Potema se jen usmála. To nevadí. Má ho.

Musela jsi očarovat mého služebníka, aby tě pustil do mé pracovny a tys mohla použít mou pečeť, ušklíbl se Antiochus. "Že by kouzlo od tvé čarodějnické matky?"

Potema se dál usmívala. Její bratr byl chytřejší, než si myslela.

Věděla jsi, že očarování, jakkoliv je mocné, účinkuje jen po určité době? Nevěděla, samozřejmě. Magie ti nikdy nešla. Dovol, abych ti řekl, že štědrá odměna je silnější motivací, jak si dlouhodobě udržet služebnictvo, sestřičko, vytáhla Antiochus svůj vlastní list papíru. "Teď dám na vybranou já tobě."

Co je to? řekla Potema a její úsměv se vytratil.

Vypadá to jako čmáranice, ale když víš, co máš hledat, je to velice zřejmé. Je to cvičný papír - tvůj rukopis, který se snaží vypadat jako můj rukopis. Máš skvělý dar. Zajímalo by mě, zda ses už někdy dříve pokusila napodobit písmo jiné osoby. Pokud vím, našel se dopis bývalé manželky tvého muže, v němž se pravilo, že jeho první syn je bastard. Jestlipak jsi ten list psala ty? Zajímalo by mě, jestli kdybych důkaz téhle tvé schopnosti ukázal tvému manželovi, uvěřil by, žes ho psala ty. Pro příště, drahá Vlčí královno, nepokládej dvakrát stejnou past.

Potema jen potřásla hlavou, byla tak rozzuřená, že ze sebe nedokázala vydat ani slovo.

Dej sem ten padělek a jdi se projít do deště. A ještě dnes odvolej všechny další pletichy, kterými se mi snažíš zabránit v nástupu na trůn. Antiochus zabodl své oči do Poteminých. "Já budu císařem, Vlčí královno. A teď odejdi."

Potema podala svému bratrovi dopis a vyšla z místnosti. Venku na chodbě několik okamžiků mlčela. Jen hleděla na kapky dešťové vody, stékající po mramorové stěně z drobné, sotva patrné trhliny.

Ano, bratříčku, budeš, řekla. "Ale ne na dlouho."